

Beträffande Höftledsdysplasi hos Pinscher och Schnauzer:

Inför revideringen av avelsstrategier i höstas undersöktes HD-status över perioden 2001 tom 2015 för båda raserna. Båda visade en kraftig ökning av defekter (dvs C-, D- och E-höfter) under senare delen av perioden. Varken försäkringsstatistik eller enkäter tyder på någon kliniskt påvisbar försämring av dessa rasers höfter, tvärtom är de förhållandevis friska. Jag har redovisat delar av pinscherstatistiken vid Pinschersektionens medlemsmöte förra året och vid årets årsmöte. Schnauzerringen informerades vid uppfödarmöte i Skara i början av April. Schnauzerringen har formulerat en tillfällig ändring av valphänvisningsreglerna på basis av diskussionen vid Skara-mötet, se hemsidan.

Vid SSPKs styrelsemöte i Januari fick jag styrelsens uppdrag att gå vidare med en utvidgad undersökning för att spåra orsaken till problemen. SKK vägrade oss då tillgång till statistik över röntgendata (hundens vikt, sederingsmedel, klinik osv), men SBK ställde upp med data över bruksraserna. Genom att köra SBK-data mot SKKs avelsdata håller jag nu på med en analys över sjutton raser (inklusive Schnauzer och Pinscher) med tillsammans runt 90.000 röntgade hundar.

Preliminära data tyder på en systematisk snedvridning av vissa resultat; verkligheten är "bättre" än röntgenstatistiken. Framför allt har andelen C-diagnoser ökat orimligt på bekostnad av A och B. Jag redovisade detta för SKK (Pekka Olson, Åke Hedhammar och Sofia Malm) vid ett möte i slutet av Mars, och man beslöt omgående att utöka undersökningen, bla med jämförande data från utlandet och med bättre statistik över sederingssubstanser. En avstämning ska ske vecka 20.

För Pinscher- och Schnauzeraveln innebär situationen en osäkerhet om den faktiska statusen på höftleder, vilket blir verkligt bekymmersamt med tanke på rasernas begränsade avelsbaser. I dag är det Schnauzern som är kritisk; uppdelningen på två färgvarianter gör det än värre. Pinschern ligger bättre till, men ingendera har råd att utesluta hundar ur avel pga oprecis diagnosmetodik.

Under våren har jag kontaktats av uppfödare från flera olika raser med frågor om hur man ska hantera situationen. Tyvärr kan jag tills vidare bara ge följande råd:

Till dess att vi funnit orsakerna bakom den observerade snedvridningen av diagnosresultat måste vi ändra våra avelsstrategier något. Det innebär att vi tillfälligt kan tvingas acceptera avel på enstaka C-höft om den aktuella hunden tillför andra kvaliteter till rasen. En förälder med C-höft bör i sin tur ha HD-fria föräldrar, och får bara paras med en förälder med A-höfter.

OBS!! En C-höft är fortfarande en höft med förhöjd risk för framtida kliniska besvär! Avelsbeslutet och risktagandet vilar helt på uppfödaren!

Jag upplever att SKK tar vårt "visselblåsande" på stort allvar. Så snart vi har mer fakta tillgängliga kommer jag att informera via rasklubbarna och SSPKs hemsida.

Styrsö 2017-05-09

Enligt uppdrag av SSPK
/Bodo Bäckmo/